

Další posílení pravomocí starosty

David Laštovka

V minulém čísle jsme vás informovali o tom, že někdo z Obecního úřadu ve Štěnovicích kvůli chybnému odvolání ředitele základní školy způsobil naší obci škodu za téměř půl milionu korun. Když jsem se zeptal, kdo za to nese vinu, kdo konkrétně pochybil, vedení obce, tedy pan starosta Slavík a pan místostarosta Polívka, odpověděli, že Obecní úřad Štěnovice. Reagoval jsem, že je to velmi široký pojem a že bych rád věděl, kdo toto způsobil. Za něčí chybu by neměli nést následky občané Štěnovic. Za tu částku, která se musela z rozpočtu zcela zbytečně vydat, se přitom mohlo pořídit tolik věcí! Oba mi sdělili, že nejsou schopni určit, kdo konkrétně tu škodu způsobil. Tak to stojí i v zápisu z veřejného zasedání z června letošního roku. Na říjnovém zasedání položila na vedení obce stejnou otázku zastupitelka Jitka Hněvsová. Pan starosta Slavík jí odpověděl, že není pravda, že by nebyli schopni určit, kdo pochybil. Že to nikdy neřekli. Přitom to stojí i v zápisu! Po dalším dotazu na odpovědnost zastupitele nakonec přitakal, že chyba jde za ním. Takže už alespoň konečně víme, kdo naší obci způsobil skoro půlmilionovou škodu, a navíc se ukázalo, že vedení obce veřejně lhalo.

Jsem si jistý, pokud by se něco srovnatelného stalo v jiné obci, zastupitelé by učinili taková opatření,

aby se nic podobného už neopakovalo. U nás? Všechno naopak. Starostovi panu Slavíkovi, přestože obci způsobil zmíněnou škodu a veřejně lhal, pravomoci ještě více posílily.

Jako by nestačilo, že mu zastupitelstvo obce v loňském roce schválilo kompetence k provádění jednotlivých rozpočtových opatření v rozsahu do výše 400 000 korun. Na vysvětlenou: v praxi to znamená, že pan starosta může tyto peníze používat, aniž by na to potřeboval souhlas zastupitelstva. Nyní, na posledním veřejném zasedání 23. října, přišel pan místostarosta Polívka s návrhem, aby pan starosta Slavík mohl nakládat s částkou ještě vyšší. A to nikterak finančně omezenou! Zdůvodňovali to tím, že když obec získá dotaci a je třeba rychle konat, aby nemuseli narychlo svolávat zastupitelstvo. Jaká je skutečnost? V návrhu, který zastupitelstvu předložili, ovšem nebyly uvedeny pouze dotace, ale x dalších bodů, o kterých by primárně mělo rozhodovat zastupitelstvo, nikoliv pouze jeden člověk. Jak myslíte, že hlasování dopadlo? Samozřejmě schváleno. Proti jsem byl pouze já a paní Jitka Hněvsová. Pan starosta po škodách, které naší obci způsobil, tak dostal do rukou neomezenou moc a zastupitelstvo se stává v podstatě zbytečné. Proto jsem po schválení tohoto bodu ze zasedání odešel a paní Jitka Hněvsová rezignovala na svůj mandát.

Zprávy a oznámení

Jak David Laštovka uvedl, 23. 10. 2019 jsem na veřejném zasedání zastupitelstva oznámila, že ke 31. 10. 2019 rezignuji na svůj mandát zastupitele. O důvodech, které mě k tomu vedly, budu veřejnost informovat v příštím čísle, teď už je po redakční uzávěrce. Vystřídá mě Ing. Pavel Steinbach, který se do práce naplno zapojí v době projednávání obecního rozpočtu na rok 2020. Nepochybuji, že jeho odborná erudice právě v ekonomických otázkách bude pro obec přínosem, a věřím, že toho ostatní zastupitelé plně využijí. Jsem ráda, že mě střídá zrovna on, neboť v uplynulém roce mi byl často oporou, za což mu děkuji. Držím palce jeho misi.

Jitka Hněvsová

Spolek Osvěta Štěnovice a kronikářka obce PhDr. A. Vlčková zvou zájemce o historii na komentovanou prohlídku kostela sv. Prokopa ve Štěnovicích. Sraz je před kostelem v 15.00 ve čtvrtek 28. listopadu 2019

Přednáška s promítáním: Historie židovské komunity ve Štěnovicích. Přednášející PhDr. Alena Vlčková, dne 18. listopadu 2019, Stará synagoga – Smetanovy sady, Plzeň.

Spolek Osvěta Štěnovice vydává další sborník z historie obce: sborník č. 16 Štěnovická minulost. Kontakt pro zájemce o sborník: vlckova272@seznam.cz

Ve čtvrtek 7. 11. 2019 se koná v 17.30 v obřadní síni OÚ Štěnovice přednáška s promítáním dokumentů z historie obce. Název: 9 x 9 aneb devět letopočtů (1909 – 1989). Přednášející: PhDr. A. Vlčková, kronikářka obce.

Zájemcům o spolkovou tiskovinu Štěnovický zpravodaj je možno zasílat aktuální číslo na žadatelovu adresu. Požadavek oznamte na adresu: osveta.stenovice@seznam.cz

Pořádáte akci a chcete na ni pozvat občany i prostřednictvím ŠTĚNOVICKÉHO ZPRAVODAJE? Napište pozvánku a pošlete na email: osveta.stenovice@seznam.cz

Zdraví našich dětí by mělo být na prvním místě!

Jitka Hněvsová

Na jaře roku 2018 byla Mateřská škola Štěnovice (MŠ) uzavřena Krajskou hygienickou stanicí Plzeň z důvodu několikanásobného překročení limitů xylenu a styrenu. Tyto chemikálie se do školky dostaly při rekonstrukci MŠ za provozu prostřednictvím nevhodného penetračního nátěru na bázi asfaltu. Na základě této informace a výsledků dalšího měření v MŠ v lednu 2019 vypracoval odborný pracovník Státního zdravotního ústavu (SZÚ) v Ústí nad Labem v březnu 2019 protokol hodnocení zdravotních rizik jednotlivých chemikálií vč. návrhu dalších opatření ke snížení těchto rizik. Hodnocení nevyznívá vůbec dobře, zejména pasáž o vystavení dětí vlivu látek s kancerogenním účinkem.

Která z doporučených opatření k eliminaci zdravotních rizik pro děti byla dosud přijata? Např. hermetizace střešní konstrukce ošetřená asfaltem provedena nebyla. Mezi další navrhovaná opatření patří využití čističek vzduchu s uhlíkovým filtrem. Dvě čističky vzduchu jsou u Klokánků, ale až od září 2019, přičemž MŠ byla znovuotevřena už v říjnu 2018. Jinde zatím nejsou. Podle mého názoru by mnohem účinnější byla řízená výměna vzduchu ve všech třídách.

Přijde mi nezodpovědné, že rodiče dětí docházejících do MŠ nejsou cíleně informováni o závažných skutečnostech, které mohou ohrozit zdraví jejich dětí. Tato kauza se táhne již rok a půl. Kolik rodičů vědělo, na základě jakých hodnot xylenu a styrenu byla školka uzavřena KHS Plzeň? Proč nebyly tyto hodnoty několikanásobně překračující limity zveřejněny na následujícím setkání rodičů a zástupců obce? Proč byla školka opět otevřena v říjnu 2018 na základě měření chemikálií provedeného v srpnu téhož roku nikoliv KHS Plzeň, ale firmou Santeo Emise s.r.o., kterou si objednal sám dodavatel stavby? Výsledné hodnoty měřených látek vzbuzují pochybnosti o způsobu měření, neboť byly velmi nízké. V lednu 2019 pak provedla měření KHS Plzeň a zpráva SZÚ uvádí, že zdravotní rizika existují, a to i do budoucna. Jak vůbec došlo k použití nevhodného nátěru při rekonstrukci? Jak plnil svoji roli technický dozor investora placený z obecních prostředků? A jak je vysoce neprofesionální postup obce-investora, jeho technického dozoru a stavební firmy v souladu s čerpáním dotace?

V červenci 2019 jsem písemně žádala starostu o zařazení problematiky do programu nejbližšího veřejného

jednání zastupitelstva, ale nevyhověl mi s odkazem na dostatečné neveřejné projednání na pracovním jednání zastupitelů.

Na veřejném zasedání obce dne 4. 9. 2019 jsem proto s ostatními zastupiteli dlouho na uvedené téma diskutovala, zapojili se i někteří přítomní občané. Můj souhrnný dojem z toho všeho byl ten, že z pohledu starosty se vlastně nic zvláštního nestalo a vše je posvěceno verdikty KHS, tak proč dělat víc, než je nutné. Pro mě velké zklamání. (Tím víc překvapí, že dodavatel stavebních prací na rekonstrukci MŠ, který zjevně porušil předpisy, je dále preferovaným dodavatelem naší obce.)

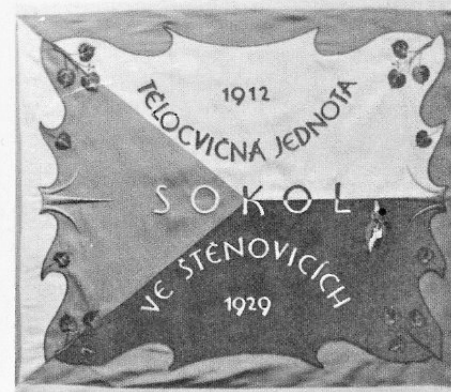
Je na zodpovědnosti a rozhodnutí každého rodiče, aby si sám vyžádal veškeré výsledky měření a zprávu o rizicích, které jsou k dispozici na OÚ, sám si je přečetl a vyhodnotil situaci.

A protože redakce se o uvedený případ zajímá, uvítáme informace od rodičů, kteří z obav o zdraví svých dětí v době od zmíněné rekonstrukce v zimě 2017-2018 do současnosti přehlásili děti z naší MŠ jinam. Z vašich reakcí připravíme zprávu do některého z budoucích čísel. Zajímají nás jak čistě statistické informace, tak i Vaše osobní příběhy.

Se sokolským praporem

Jak by mohla sokolská organizace existovat bez praporu. Nemožné a nepředstavitelné. I štěnovičtí sokolové se mohli pyšnit krásným praporem, který hrdě nosili ve svých průvodech. Hrdost byla na místě nejen kvůli sokolským ideálům, jimiž všichni členové žili, nejen kvůli symbolům a heslům na praporu, ale také proto, že ten štěnovický vytvořily členky místního Sokola. Slavnostně byl prapor předán štěnovické sokolské organizaci 16. června 1929, tedy před devadesáti lety.

Alena Vlčková

UPOMÍNKA NA ROZVINUTÍ PRAPORU DNE 16. ČERVNA 1929.

Tak takhle se ve Štěnovicích hospodaří

David Laštovka

Přestože by se obec měla chovat jako řádný hospodář, ve Štěnovicích tomu tak není. Samostatnou kapitolou jsou externí služby, které si obec najímá. Za právní služby paní právničky platíme měsíčně více než 20 000 korun (za rok více než 250 000 Kč) a externí účetní, která zaměstnancům OÚ připravuje mzdy, pak měsíčně téměř 5 000 Kč (za rok skoro 60 000 korun). Ano, paní právnička vede přestupkovou komisi, ale i tak v porovnání s jinými obcemi, které jsou počtem obyvatel se Štěnovicemi srovnatelné, je částka neadekvátní. A to nemluví

o externích účetních službách, které jsou podle mého názoru zcela zbytečné, když na obecním úřadě jednu paní účetní už máme. Posuďte sami, jak to chodí jinde. Tak třeba Štáhlavy, které mají ještě o zhruba sedm set lidí více než my. Tam obec za právní ani účetní služby měsíčně neplatí ani korunu! Stejně tak Nezvěstice, Kasejovice... A tak bych mohl pokračovat dál.

My kromě právních a účetních navíc platíme ještě za externí ekonomické služby. Jen pro představu, ty nás ročně vyjdou přes 200 000 korun. Když spočítáme všechny tyto externí služby,

za jedno čtyřleté volební období dojdeme k částce téměř 2,5 milionu korun. Nemusím zmiňovat, co by se za to dalo v obci udělat.

Také proto jsme se s kolegyní Jitkou Hněvsovou na zastupitelstvu snažili prosadit, aby se v tomto směru situace změnila. Navrhovali jsme, aby mzdy zaměstnancům dělala naše paní účetní. Koneckonců je od toho také placená. Nebo snad není kompetentní? A chtěli jsme, pokud vedení obce tak vehementně trvá na právních službách, aby se tedy udělalo transparentní výběrové řízení, čímž by se náklady mohly výrazně snížit. Obec

neměla co ztratit, mohla jen získat, ale náš návrh byl jednoznačně zamítnut.

Naše počínání samozřejmě nezůstalo bez odezvy. Už se ke mně doneslo, že se o nás vypráví, že jsme rozvraceči obce a očernota Štěnovice, čemuž jsem se upřímně zasmál. Pokud se za rozvracečství považuje naše snaha, aby se obec chovala hospodárně, aby zbylo co nejvíce peněz na to potřebné, co občany trápí, na zlepšení bezpečnosti situace v obci, na sport, aktivity pro děti, kulturní akce pro seniory a třeba ještě více dopřát našim spolkům: tak ano, jsem rozvraceč obce a hrdě se k tomu hlásím.

Knihy – pramen vzdělání, výchovy i zábavy

První rok po Velké válce, rok 1919, byl pro mladou Československou republiku jistě rokem nejtěžším. Dát společnosti nové zákony, položit moderní základy ekonomiky, vytvořit systém vzdělávání, to vše vyžadovalo nesmírné úsilí první československé vlády za podpory prezidenta T. G. Masaryka. V Československu byl od prvního roku jeho existence kladen velký důraz na vzdělání obyvatel. Je všeobecnou pravdou, že vzdělání nelze spojovat pouze se školou, ale podílejí se na něm další instituce, jako jsou knihovny, muzea; také divadlo, hudba a výtvarné umění mají své nezastupitelné místo v procesu vzdělání a výchovy člověka. Vzdělanost občanů mladého státu zvláště zdůrazňoval prezident Masaryk a není pochyb o tom, že přispěl svým vlivem k přijetí zákona o veřejných knihovnách dne 22. července 1919. Zákon mimo jiné uváděl: „Na doplnění a prohloubení

vzdělanosti všech vrstev obyvatelstva zřizovány budte politickými obcemi veřejné knihovny s četbou vzdělávací, naučnou i zábavnou, která má skutečnou vnitřní hodnotu.“ Dále bylo v zákonu stanoveno, že knihovna má být přístupná všem občanům, knihy se budou půjčovat bezplatně, knihovnu povede knihovní rada a obec musí do svého rozpočtu zahrnout i náklady na obohacování knihovny o nové knihy. Doporučovalo se, aby knihovník byl člověk vzdělaný a znalý literatury. V listopadu 1919 byla přijata prováděcí nařízení k zákonu o knihovnách a všechny obce, jejichž počet obyvatel převyšoval čtyři sta, byly povinny zřídit obecní knihovnu. Nejpozději tak mělo být učiněno do 31. prosince 1920. Štěnovice tak musely zákon o zřízení knihovny v obci respektovat, neboť počet obyvatel byl vysoko nad čtyři sta. Zajímavé ale je, že naše obec již zřejmě obecní knihov-

nu měla. Alespoň se o této skutečnosti zmiňují záznamy ze schůzi kameníků dávno před 1. světovou válkou. Nejspíš to ale nebyla knihovna s rozsáhlým knižním fondem. Dne 17. prosince 1919 se na štěnovickém obecním úřadu sešlo zastupitelstvo se starostou MUDr. Františkem Novým, aby zvolilo knihovní radu, jak ukládal zákon. V knihovní radě byli zastoupeni: Josef Rašek – učitel, Jan Nechutný – kameník, František Trojan – kameník. Obecní knihovna byla obohacena o knihy, které měly ve svých spolkových knihovnách štěnovické osvětové a vzdělávací spolky, jako byl spolek Beseda, Havlíček, Všeodborový spolek, Vzdělávací spolek Máj a především Ústřední svaz kamenodělníků, skupina Štěnovice. Zvláště kameníci ze Skupiny měli velké zásluhy na obecní knihovně. Vždyť knihovna Skupiny je připomínána již roku 1901. Kameníci odebírali knihy z edice Lidová knihovna, Přítel domoviny, Ilustrovaná knihovna. V jejich knihovně byly celé Palackého Dějiny

pokračování na další straně

národa českého. To, že si kameníci knih velmi vážili, dokládá zápis z roku 1906: „Usneseno darovat vlastní skupinové knihy Vzdělávacímu spolku Máj. Zde jsou za členy pomocní dělníci ze závodů kamenických a je třeba, by se četbou vzdělávali.“ Proto, když byl přijat zákon o zřizování obecní knihovny, rozhodli se kameníci převést knihovnu Skupiny do místní veřejné knihovny. Kromě knih byly ve veřejné knihovně čtenářům dostupné i časopisy. Štěnovická obecní knihovna měla stále svůj prostor na

Štěnovická knihovna v r. 1951

obecním úřadu v čp. 97 (dnes DPS na Štěnovickém nám.). Kniha bylo zanedlouho tolik, že už v květnu 1920 byl požádán truhlář Adolf Smolek, aby vyrobil pro knihovnu novou velkou skříň.

V období mezi dvěma světovými válkami se knihovní fond rozrůstal nejen tím, že do něj převedly místní spolky své knihovny, ale také proto, že knihovna dostávala knižní dary. Podobně tomu bylo i v knihovně obecné školy ve Štěnovicích. Protože knihy jsou vždy zdrojem informací a protože často působí i na názor čtenáře, nelze se divit, že na všechny knihovny v době protektorátu dopadly cenzurní zásahy, pokud nebyly knihovny pro čtenáře úplně uzavřeny. Teprve po skončení války se situace změnila. Již v srpnu 1945 začala štěnovická knihovna opět plnit svůj vzdělávací a výchovný cíl. Byla zvolena nová knihovní rada v tom složení: František Bek – kovář, Matěj Roučka – učitel v.v., František Čechura – kameník,

Josef Nechutný – sochař, Antonín Rádl – soustružník. Knihovníkem nadále zůstal Jaroslav Trojan, který vedl knihovnu již od roku 1935. Zajímavé je i pojmenování štěnovické knihovny. Do vsi zajížděl dlouhé roky na letní byt Hynek Šusta z Prahy. Štěnovičáci už ho brali jako svého. Když panu Šustovi zemřel syn, rozhodl se věnovat celou rodinnou knihovnu do Štěnovic. Za to byl Hynek Šusta jmenován čestným občanem Štěnovic a knihovna krátkou dobu nesla jeho jméno. Po tzv. Vítězném únoru roku 1948 se situace politicky hodně změnila a změny poznamenaly i naši knihovnu. Vesnická organizace KSČ převedla svou stranickou knihovnu pod tu obecní a vzápětí štěnovická knihovna měla jiné pojmenování: Gottwaldova knihovna.

Na přelomu 40. a 50. let byly připraveny nové prostory pro obecní knihovnu. Byla přestěhována z MNV do domu čp. 23 U Křížku. Zde byly mnohem výhodnější podmínky pro

její fungování. V malé vstupní místnosti byl výpůjční protokol a ve dvou velkých místnostech byly knihy. Knihovna ve Štěnovicích se podílela i na mnoha kulturních a vzdělávacích akcích. Stačí připomenout literárně – filmová pásma Večery pod lipami. Vzhledem k tomu, že obec získala do vlastnictví zámek, byla knihovna po dvaceti letech, v roce 1969, přestěhována do přízemních prostor zámku. Další stěhování čekalo knihovnu na začátku 90. let, stěhovala se tentokrát do základní školy. Od roku 2015 našla konečně štěnovická veřejná knihovna nejvýhodnější umístění. Má vyhrazené prostory v přízemí OÚ Štěnovice. Je samozřejmé, že se knižní fond naší knihovny stále rozrůstá a potěšitelná je i skutečnost, že stoupá čtenářský zájem. Snad by se touto skutečností potvrdzovalo známé rčení: „Čím je člověk vzdělanější, tím je svobodnější.“ A ke svobodě člověka velkou měrou přispívají knihy.

PhDr. Alena Vlčková,
kronikářka obce

Články, oznámení, zprávy, úvahy lze najít na webových stránkách spolku Osvěta Štěnovice.

www.osvetastenovice.wz.cz